

In alle stilte ben je weggegaan,
maar je blijft in ons verder leven.

Ter dankbare herinnering aan

JOHANNES GERARDUS JOSEPH PIGGEN

weduwnaar van

Theresia Johanna Christina Kolmschate

Hij werd 13 maart 1909 geboren te Losser. Op 21 oktober 1988 is hij overleden. Bid-dend hebben wij op 26 oktober afscheid van hem genomen in de H. Antoniuskerk te Oldenzaal en hem daarna te rusten ge-legd op de begraafplaats aldaar.

Zijn 79-jarig leven heeft zich voor onze ogen afgespeeld als een leven rijk aan arbeid, eenvoudig, doorzettingsvermogen en goede zorg. Zoals hij trots was op ieder van ons, zonder onderscheid, zo zijn wij trots hem als vader en opa in ons midden te hebben gehad. Samen met moeder en tante An heeft "ons pa" ons met veel zorg en aandacht opgevoed. Wij waren en kwamen graag thuis omdat hij op zijn eigen rustige wijze steeds weer een fijne sfeer wist te scheppen. Hij was altijd begaan met ons wel en wee. Zoveel als hij voor ons over had, zo weinig vroeg hij voor zichzelf; een-voud en soberheid hebben hem altijd gesierd.

Hij heeft veel en hard gewerkt. Het tekent zijn doorzettingsvermogen dat hij het als textielarbeider via avondstudie tot leraar aan de textielschool te Enschede heeft ge-bracht. Hij was dan ook een goed ontwik-keld man die een brede en open interesse had voor allerlei ontwikkelingen in kerk en samenleving. Daarnaast ontwikkelde hij - als hobby - ook een groot aantal tech-nische vaardigheden. Van hem kun je zeg-gen: wat zijn ogen zagen, dat maakten zijn handen. In de omgang met mensen ont-popte hij zich als een rustige, zachtaardige man die goed met anderen op kon schieten en die nooit over een ander roddelde.

"Ons pa" was niet iemand die graag op de voorgrond wilde staan. Zijn houding ken-merkte zich veel meer door kalmte en be-scheidenheid; hij had niet veel woorden nodig om iets te zeggen, maar als hij iets zei dan was het 't onthouden waard. Hij heeft in zijn leven het nodige moeten ver-duren. Vooral het verdriet om de dood van zijn vrouw en onze moeder, 37 jaar ge-leden, heeft hij tot op het laatst met zich meegedragen. Nooit kwam er echter een klacht over zijn lippen. Daar wilde hij ons niet mee lastig vallen. Hij wilde alles voor zichzelf verwerken, in stilte. Gesterkt door een diep geloof in God heeft hij tijdens

zijn leven alle vreugde en alle verdriet kunnen dragen. Pa, u heeft uw leven geleefd. U was een toonbeeld van goedheid en zorg. Moge uw goede voorbeeld ons tot navolging inspireren. Met vertrouwen geven wij u over in de handen van God die leven geeft over de dood heen. Bij Hem zal u - herenigd met moeder - mogen wonen voor altijd. Bedankt voor alles. Wij zullen u missen. Rust in vrede.

Voor de vele blijken van belangstelling en medeleven betuigen wij U onze hartelijke dank.

Kinderen en kleinkinderen
Tante An